

ଏହି କାହାଣୀ ଜଣେ ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି, ଯିଏ ଏକ ଦୀର୍ଘ ଯାତ୍ରା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ । ସେବକମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ସେବକକୁ ସେ ଏକ ବଡ଼ ଟଙ୍କା ବ୍ୟାଗ; ଦ୍ଵିତୀୟ ସେବକକୁ ଏକ ମଧ୍ୟମ ଆକାରର ଟଙ୍କା ବ୍ୟାଗ; ଏବଂ ତୃତୀୟ ସେବକକୁ ଅଳ୍ପ ଟଙ୍କା ଥିବା ଏକ ଛୋଟ ବ୍ୟାଗ ଦେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ଯିବା ପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତା'ପରେ ସେ ଚାଲିଗଲେ ।

ପ୍ରଥମ ସେବକ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ନେଇ ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେହିଭଳି ଦ୍ଵିତୀୟ ସେବକ ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ବ୍ୟବହାର କଲେ। ସେମାନେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଦୁହେଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟଙ୍କାକୁ ଦ୍ଵିଗୁଣିତ କଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଟଙ୍କାର ଛୋଟ ବ୍ୟାଗ ଥିବା ତୃତୀୟ ସେବକ ଅଲଗା ପ୍ରକାରର ଥିଲେ। ସେ ଭୂମିରେ ଏକ ଗାତ ଖୋଳି ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଟଙ୍କା ପୋତି ଦେଲେ—ତା'ପରେ ମାଲିକ ଦୂରରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେ କାମ ନକରି ଆରାମରେ ଅନେକ ବର୍ଷ ଉପଭୋଗ କଲେ ।

ଶେଷରେ, ମାଲିକ ଫେରି ଆସିଲେ। ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ସେବକ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ କିପରି କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦ୍ଵିଗୁଣିତ କଲେ । ସେ କହିଲେ, “ଭଲ କରିଛ! ତୁମେ ଉତ୍ତମ ଓ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସେବକ । ତୁମେ ଛୋଟ ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛ, ପୁଣି ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ବଡ଼ ବିଷୟ ବୁଝିବାକୁ ଦେବି ।” ତା'ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୁରସ୍କାର ଦେଲେ ।

ତୃତୀୟ ସେବକ କ୍ରନ୍ଦନ କରି ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ଆଗକୁ ଆସିଲେ। ସେ କହିଲେ, “ମାଲିକ, ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ଆପଣ ଗଛ ନଳଗାଈ ଫଳ ତୋଳୁଥିବା ଏବଂ ବିହନ ନ ବୁଣି ଅମଳ କରୁଥିବା ଜଣେ କଠୋର ଲୋକ । ମୁଁ ଭୟ କଲି, ତେଣୁ ମୁଁ ଯାଇ ଆପଣଙ୍କ ଟଙ୍କାକୁ ଭୂମିରେ ଲୁଚାଇ ରଖିଲି । ଆପଣ ଯାହା ଦେଇଥିଲେ ଏଠାରେ ଅଛି, ସେଥିରେ କିଛି କମ ନାହିଁ ।” କିନ୍ତୁ ମାଲିକ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ କାରଣ ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ସେ ଦୂରରେ ଥିବା ସମୟରେ ଅଳସୁଆ ସେବକଟି କିଛି କରିନାହିଁ । ସେ ତାଙ୍କର ଟଙ୍କା ନେଇ, ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ସେବକକୁ ଦେଲେ ଏବଂ ଅବିଶ୍ଵାସୀ ସେବକକୁ ଦଣ୍ଡଦେବା ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ ।

ଏକ ସିଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟ

ଏହି କାହାଣୀଟି ମହାନ ଗୁରୁ ତଥା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କୁହାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ବାଇବଲ ଆମକୁ କହେ ଯେ ସେ ଦିନେ ମେସାମାଳାରେ ବସି ଫେରି ଆସିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ଲୋକ, ତାଙ୍କର ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସେବକମାନଙ୍କୁ ଏକ ବଡ଼ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନେ ବନ୍ଧୁତ ନିରାଶ ହେବେ ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସେବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଅଭୂତ ପୁରସ୍କାର କ'ଣ ଅଟେ? ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମକୁ “ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ” ନାମକ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ନେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । ଏହି ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ଵର ବାସ କରୁଥିବା ସ୍ଥାନ । ଏହା ଏକ ସିଦ୍ଧ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ

ସମସ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆନନ୍ଦରେ ରହନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ବାସ କରନ୍ତି । ଏହି ରାଜ୍ୟର ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମରେ ଏବଂ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଳିମିଶି ବାସ କରନ୍ତି। ସେଠାରେ କୌଣସି ଦୁଃଖ, ଯନ୍ତ୍ରଣା କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁ ନାହିଁ । ଏହି ଚମତ୍କାର ରାଜ୍ୟ କଦାପି ଶେଷ ହେବ ନାହିଁ! କିନ୍ତୁ କେବଳ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଓ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନ ପାଇବେ । ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସେବା କରିବାରେ ଅଳସୁଆ ଏବଂ ଯତ୍ନବାନ ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମକୁ “ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ” ନାମକ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ନେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଯିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। ଜୀବନକାଳରେ ଅନେକ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିଥିବା ଅପେକ୍ଷା ଏହା ଅଧିକ ମହଙ୍ଗା ହେବା ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଈଶ୍ଵର ଆମକୁ ଏକ ମାଗଣା ଉପହାର ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଜାତି, ସାମାଜିକ ସ୍ଥିତି କିମ୍ବା ଅତୀତର ଇତିହାସ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଯେକେହି ହେଉନା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଇପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ଯଦିଓ ଆମେ ଭଲ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଏହି ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ

କରିବା ଅଧିକାର ପାଇପାରିବୁ ନାହିଁ, ତଥାପି ଆମର କର୍ମ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ। ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ଏକ ସିଦ୍ଧ, ସୁସଂଗତ ସ୍ଥାନରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ ଆମେ ସେହି ପ୍ରକାରର ଲୋକ ନା ନୁହେଁ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ଆମର କର୍ମକୁ ଦେଖନ୍ତି ।

ବାଇବଲ ଏକ ବିଶେଷ ଗୋଷ୍ଠୀର ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ସେବକଙ୍କ ପରି ଅଟନ୍ତି—ସେମାନେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଅଟନ୍ତି । “ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ” କୁହାଯାଉଥିବା ଏହି ବିଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ବିଶ୍ଵର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମାନୁଥିବା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ବାଟ ଚାହିଁ ବସିଥିବା ଲୋକ ।

“ଅବଶିଷ୍ଟ” ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଗଦେବା

ଆମେ କିପରି ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶ ହୋଇପାରିବା ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଶେଷ ଲୋକ, ଏହି ବିଶ୍ଵସ୍ତ ସେବକମାନଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯେଉଁମାନେ ଦିନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ? ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆମକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵସ୍ତ ହେବାକୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ଜଟିଳ ନିୟମର ଏକ ଲମ୍ବା ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନାହାନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣ ଓ ସମସ୍ତ ମନ ଦେଇ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣା ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କ ଆମୃତଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କର (ଦେଖନ୍ତୁ ବାଇବଲ, ମାଥୁର ୨୨:୩୭-୪୦) । ଏହା ସରଳ ଲାଗେ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ପ୍ରେମ କରୁ ନଥାବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରେମ